

[Jimmy Stahr]

Jeg synes egentlig ikke, det er et udtryk for et kæmpespring fremad, vi foretager her. Jeg synes, det er et lille skridt. Det er sådan, at små lande har mulighed for at tage netop disse skridt og efterhånden få andre med sig. Det har vi fortillælde for.

Da vi yderligere de sidste dage har fået at vide, at det faktisk eksisterer andre steder, ja, endog i større lande, vil det selvfølgelig være interessant at sammenligne os med dem. Sammen med disse lande kan vi måske gøre det store spring fremad.

Vi er godt klar over i Socialdemokratiet, som ministeren er inde på, at der er nogle problemer her. Der er nogle definitions-spørgsmål, vi skal have ordnet, men det skulle være til at klare. Hvis der er brug for, mulighed for nogle administrative lettelser, så er Socialdemokratiet åben heroverfor. Det kan være med hensyn til forhåndsgodkendelser eller negativ- eller positivlister. Alle disse ting kan vi tage op under udvalgsarbejdet, og så lad os se, om der på en eller anden måde kan skabes nogle lettelser.

Jeg tror egentlig, at det er et spørgsmål, om man går ind med den ene indstilling til det her arbejde, nemlig justitsministerens indstilling: det her kan overhovedet ikke lade sig gøre – eller man går ind med vores indstilling, at det kan lade sig gøre. Vi skal bare prøve at finde de måder, der gør, at det virkelig giver pote. Jeg tror, at vi kan komme meget langt under udvalgsarbejdet.

Men for os at se er der ingen grund til, og vi vil under ingen omstændigheder være med til nogen lempelser i hovedsigtet, nemlig at stoppe transporten til krigsførende lande og til uroområder. Jeg hørte godt den lille smarte finte, justitsministeren prøvede at komme med, at det gjaldt transport i det hele taget. Sådan blev det nærmest udtalt. Der er alene tale om transport til krigsområder og til uroområder.

Der har været skrevet meget om det her, det er rigtigt. I søndags, den 15. februar, var der i Søndags Aktuelt en leder om emnet, og jeg vil gerne citere et lille stykke:

»De, der er så bekymrede for, at andre landes skibe nu overtager de danske våbentransporter til krigsskuepladserne, bør tænke på Nobelpristageren Desmond Tutus ord til de lunkne modstandere af sanktioner mod Sydafrika. Han sagde: »Du siger til mig: nu går jeg ud og stjæler din cykel, for hvis jeg

ikke stjæler den, er der garanteret en anden, som stjæler den, og så må det-jo være i orden, at jeg snupper den.«

Hvis vi mener noget med dansk fredspolitik også andre steder i verden og ikke totalt er degraderet til en nation af kræmmere, må våbentransporterne stoppes nu, for det kan nytte.«

Jeg synes egentlig, at lederskribenten får sagt nogle væsentlige ting om disse våbentransporter.

Derefter det radikale beslutningsforslag, nr. B 99. Vi har sympati for dele af dette forslag. Vi synes også, som der står i forslaget punkt 1, at definitionen må gøres tidssvarende.

Med hensyn til punkt 2 om forbud imod eksport af krigsmateriel til andre end de nordiske lande og NATO-lande har vi nogle problemer med at finde hinanden, men det kunne være, at vi kunne snakke sammen om det. Der er f.eks. lande som New Zealand og Australien. Hvad er egentlig grunden til, at vi ikke skulle kunne eksportere til dem?

Det er sådan nogle ting, jeg mener vi kan tage op i udvalget, men primært har vi sympati for forslaget, og vi er klar til at diskutere det.

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Jimmy Stahr ironiserede over Justitsministeriet, både det nuværende og mange hundrede år tilbage i tiden, og sagde, at justitsministerier altid var imod, og at Justitsministeriet her havde sagt, at det ikke kunne lade sig gøre at gennemføre dette forslag.

Jo, det kan såmænd let lade sig gøre at gennemføre, det er der ingen problemer i, og vi kender helt nøjagtigt konsekvenserne. For hvad er konsekvenserne? Det er, at tusindvis af danske søfolk mister det job, de har i dag. Det er, at et antal danske rederier går ned og hjem. Det er, at et antal danske værfter må lukke. Det er, at vi mister adskillige milliarder kroner i eksportindtægt. Og alt dette mister vi, uden at et eneste gevær eller en eneste granat mindre vil tilgå de lande, der er i krig. Det er konsekvenserne; dem kender vi.

Der er én ting at glæde sig over, og det er, at forslaget, har jeg konstateret, er et privat forslag. Det er et forslag fremsat af 6 socialdemokrater, hvis navne jeg af hensyn til dem